

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **B. N.**
státní příslušnost Ukrajina
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní
Lhoty
zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem sídlem 702 00 Ostrava
– Purkyňova 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2020 č. j. OAM-1074/ZA-ZA11-K01-
ZZC-2019, ve věci zajištění v zařízení pro zajištění cizinců

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo ve smyslu § 46a odst. 1 písm. c) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákona o azylu“), rozhodnuto o jeho zajištění v zařízení pro zajištění cizinců. Podle § 46a odst. 5 zákona o azylu byla doba trvání zajištění stanovena do 27. 7. 2020.
2. Žalobce namítal, že jeho chování by mělo být individuálně podřaditelné konkrétnímu protiprávnímu jednání a mělo by se vyznačovat tím, že je aktuální, skutečné a dostatečně závažné. Až takto definované chování může ohrozit základní zájmy společnosti. Vyslovil názor, že skutečnost, že nerespektoval vnitřní řád Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí, zneužíval alkohol a marihuanu a dostal se do fyzického konfliktu s jinými ubytovanými, přičemž se jednalo o nikoliv závažné vyhrožování, nýbrž fakticky o „opileckou strkanici“, která je řešena pouze přestupkově, důvod pro jeho zajištění neobstojí. Jeho jednání totiž nelze podřadit pod skutečné a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. Jeho jednání je možné charakterizovat nanejvýš jako jednání nepřijatelné, nespolečenské, nicméně intenzitu závažnosti pro omezení osobní svobody nesplňuje. Namítal rovněž, že svým chováním nenaplnil žádnou skutkovou podstatu trestného činu a v podstatě se jedná o chování hrubě nespolečenské, vyplývající z jeho soustavné konzumace alkoholu. Jeho chování ovšem jen těžko může ohrožovat bezpečnost státu nebo veřejný pořádek. Poznamenal, že institut zajištění podle § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu nelze v žádném případě chápat jako institut výchovný nebo dokonce jako jakýsi druh postihu řešící případné nesociální chování žadatele o azyl v pobytovém středisku. Žalobce poukázal také na to, že k poslednímu incidentu, který je žalovaným zmiňován, došlo dne 16. 5. 2020, přičemž rozhodnutí o zajištění bylo vydáno až dne 27. 5. 2020. I to svědčí o tom, že napadené rozhodnutí bylo přijato spíše jako jakýsi druh trestu či kázeňského opatření s cílem na něho působit výchovně. K takovým účelům pochopitelně zajištění dle § 46a odst. 1 zákona o azylu sloužit nemůže.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, ve kterém popsal skutkový stav a zdůvodnil, z jakých konkrétních a individualizovaných důvodů dospěl k závěru svědčícímu pro zajištění. Zdůraznil, že žalobce svým chováním a jednáním a za posledních 5 měsíců opakovaně porušil ubytovací řád PoS Kostelec n. Orlicí. Pod vlivem alkoholu je agresivní a fyzicky napadá ostatní žadatele ubytované v pobytovém středisku. Nejméně v jednom případě prokazatelně napadl jiného obyvatele PoS, v důsledku čehož musel být napadený cizinec odvezen ke zdravotnímu ošetření do nemocnice a musela být rovněž přivolána Policie ČR, která již dříve řešila fyzický střet žalobce s jiným žadatelem mimo pobytové středisko. Žalobce tedy lze označit za osobu, která svým jednáním a chováním ohrožuje veřejný pořádek, neboť jeho jednání představuje aktuální a závažné ohrožení zájmu na ochraně života a zdraví ve společnosti. V této souvislosti správní orgán nemohl přehlédnout, že u žalobce byl při prohlídce Policií ČR nalezen tlačný nůž, což jednoznačně vypovídá o jeho nebezpečném chování a přehlédnout nebylo možno ani to, že minimálně jednou se žalobce porušení ubytovacího řádu dopustil v době nouzového stavu, který byl vyhlášen od 12. 3. 2020 do 17. 5. 2020 v souvislosti s šířením infekce COVID-19. Žalovaný rovněž zdůraznil, že vymezení veřejného pořádku přitom nemusí vyplývat jen z právních předpisů. Může být formulováno i na základě mimoprávních, morálních a společenských norem, protože jejich dodržování je podle přesvědčení a zvyklostí převažující většiny lidí podmínkou klidného a spořádaného soužití lidí na určitém místě, pro zajištění klidného a bezporuchového chodu společnosti a právě tyto

normy žalobce svým jednáním porušil. Žalovaný rovněž odkázal na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu.

4. O žalobě soud v souladu s ust. § 46a odst. 8 věty čtvrté zákona o azylu rozhodl bez jednání, neboť žádný z účastníků řízení nenavrhł nařízení jednání, a ani soud nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 30. 11. 2019 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky. Ze spisu se dále podává, že 19. 5. 2020 obdržel žalovaný vyrozumění od Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra ČR, PoS Kostelec n. Orlicí č. j. UT-11618/2020 ohledně jednání žalobce. Z přiložených úředních záznamů Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra ČR, PoS Kostelec n. Orlicí č. j. UT-03032/2020 ze dne 31. 1. 2020, č. j. UT-04420/2020 ze dne 13. 2. 2020, č. j. UT-07519/2020 ze dne 14. 3. 2020, č. j. UT-11116/2020 ze dne 12. 5. 2020 a č. j. UT-11444/2020 ze dne 16. 5. 2020 vyplývá, že žalobce soustavně porušuje ubytovací řád PoS Kostelec n. Orlicí. V těchto záznamech se konstatuje, že žalobce byl dne 31. 1. 2020 v odpoledních hodinách zastižen v místě svého ubytování. Byly tam nalezeny zároveň prázdné a nedopité lahve od alkoholu, k nimž se žalobce odmítl přihlásit. 13. 2. 2020 v rámci provedené prohlídky Policií ČR bylo u žalobce nalezeno 8 g marihuany. Ta byla zabavena a žalobci byla policií udělena pokuta ve výši 2 000 Kč, kterou nezaplatil. 14. 3. 2020 bylo pracovníkem stálé služby zaznamenáno, že se žalobce a další ubytovaný cizinec vzájemně napadají. Přivolaná policejní hlídka žalobci naměřila 1,6 promile alkoholu v dechu. Policie ČR aktuálně věc řeší jako přestupek proti občanskému soužití. Dne 12. 5. 2020 byl v rámci opětovně provedené policejní prohlídky u žalobce nalezen tlačný nůž. V posledním úředním záznamu ze dne 16. 5. 2020 se uvádí, že žalobce se zapojil do fyzického konfliktu, resp. napadl dalšího žadatele o mezinárodní ochranu, který se k celému incidentu vyjádřil. Napadený sdělil, že žalobce přišel ke dveřím jeho pokoje a po zaklepání spolu nějakou dobu rozmlovali. Z artikulace žalobce však bylo zřejmé, že požil nějaký alkohol. Druhý cizinec nechtěl v rozhovoru dále pokračovat a snažil se žalobce vystrčit ze dveří, aby je mohl zavřít. Žalobce ho ale následně vtlačil do pokoje. Tam jej fyzicky napadl pěstí do obličeje a poté z pokoje odešel. Incidentu byli přítomni i další žadatelé o mezinárodní ochranu, kteří napadení potvrdili a následně je přiznal i sám žalobce. Ten se podrobil orientační dechové zkoušce na přítomnost alkoholu v dechu s výsledkem 1,25 promile. Jím napadený žadatel musel být pro bolest ošetřen na chirurgické ambulanci nemocnice v Rychnově n. Kněžnou. V této souvislosti byla přivolána Policie ČR, která bude věc řešit jako přestupek.
7. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 27. 5. 2020 č. j. OAM-1074/ZA-ZA11-K01-ZZC-2019 rozhodl, že žalobce je ve smyslu § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu byla doba trvání zajištění stanovena do 27. 7. 2020 s možností následného prodloužení. Žalovaný vyšel z výše uvedených úředních záznamů a dospěl k závěru, že žalobce lze označit za osobu, která svým jednáním a chováním ohrožuje veřejný pořádek, neboť jeho jednání představuje aktuální a závažné ohrožení zájmů na ochraně života a zdraví lidí ve společnosti. Žalovaný zdůraznil, že nemohl přehlédnout, že u žalobce byl při prohlídce Policií ČR nalezen tlačný nůž, což jednoznačně vypovídá o jeho nebezpečném chování a také to, že minimálně jednou se porušení ubytovacího řádu dopustil v době nouzového stavu, který vláda ČR vyhlásila v souvislosti s šířením infekce COVID-19. Žalovaný vyšel ze zjištění, že žalobce nadužívá alkohol, opakovaně mu bylo při orientačních dechových

zkouškách naměřeno více než 1 promile alkoholu v dechu, v jednom případě byla u něj nalezena omamná látka (8 g marihuany). Pod vlivem alkoholu je žalobce agresivní, nejméně v jednom případě prokazatelně napadl jiného obyvatele PoS Kostelec n. Orlicí, v důsledku čehož musel být napadený cizinec ošetřen v nemocnici a byla přivolána hlídka Policie ČR, která již dříve řešila fyzický střet žalobce s jiným žadatelem mimo pobytové středisko. Žalovaný zdůraznil, že vymezení veřejného pořádku přitom nemusí vyplývat jen z právních předpisů, může být formulováno i na základě mimoprávních, morálních a společenských norem, protože jejich dodržování je podle přesvědčení a zvyklostí převažující většiny lidí podmínkou klidného a spořádaného soužití a bezporuchového chodu společnosti. Žalovaný současně dospěl k závěru, že v případě žalobce nelze uložit zvláštní opatření ve smyslu § 47 zákona o azylu, neboť k jeho nežádoucímu chování došlo právě v jednom z azylových zařízení. Konstatoval, že s ohledem na povahu jednání žalobce nelze přitom rozhodně vyloučit, že v tomto jednání bude pokračovat. Je tedy nezbytné po dobu probíhajícího správního řízení ve věci jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany zajistit jej do režimu zařízení pro zajištění cizinců.

8. Podle ustanovení § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu Ministerstvo vnitra může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže je důvodné se domnívat, že by mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek.
9. K žalobní námitce, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nesprávně posoudil aplikovatelnost ust. § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu na posuzovaný případ, krajský soud uvádí, že je opačného názoru a napadené rozhodnutí považuje za zákonné. Dle názoru soudu správní spis obsahuje dostatečný podklad pro závěr, že žalobce by mohl představovat nebezpečí pro veřejný pořádek. Soud vychází ze zjištění z přiložených úředních záznamů, z nichž je zřejmé, že žalobce nadužívá alkohol, pod jeho vlivem je agresivní, byla dokonce u něj nalezena i omamná látka a tlačný nůž. Prokazatelně v jednom případě fyzicky napadl jiného obyvatele PoS Kostelec n. Orlicí, v důsledku čehož musel být napadený cizinec odvezen ke zdravotnímu ošetření do nemocnice a byla přivolána i hlídka policie. V jednom případě se žalobce dopustil porušení ubytovacího řádu v době nouzového stavu, který byl vyhlášen 12. 3. 2020 s platností do 17. 5. 2020 v souvislosti s šířením infekce COVID-19. Soud se zcela ztotožňuje se závěry žalovaného, jak jsou vyjádřeny na straně 2 a 3 napadeného rozhodnutí, proto v podrobnostech na ně odkazuje.
10. Nejvyšší správní soud dovodil, že narušením veřejného pořádku podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, může být jen takové jednání, které bude představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. I v takovém případě je však nutno zohlednit individuální okolnosti života cizince a přihlédnout k jeho celkové životní situaci (viz Usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2011, čj. 3 As 4/2010-151, dostupné na www.nssoud.cz). Výše popsané nežádoucí jednání žalobce tyto atributy naplnilo a dosahovalo intenzity, kdy se lze důvodně domnívat, že jednání žalobce může představovat nebezpečí pro veřejný pořádek.
11. Za účelem úplného vypořádání žalobních námitek krajský soud uvádí, že zákonným předpokladem jednání v rozporu s veřejným pořádkem není naplnění skutkové podstaty trestného činu dle trestněprávních norem či zahájení trestního stíhání. Počinání žalobce nelze vyhodnotit pouze jako nepřijatelné, nežádoucí či nevhodné jednání, či „opileckou strkanici“, jak poukazuje žalobce. Žalobce zcela nekriticky, nepřiměřeně a neadekvátně

zlehčuje své počínání v pobytovém středisku Kostelec n. Orlicí, jak je popsáno v citovaných úředních záznamech. S jeho náhledem na věc, tedy, že jeho jednání je možné charakterizovat nanejvýš jako jednání nepřijatelné, nespolečenské, se nelze vůbec ztotožnit, neboť zjevně vybočuje z rámce norem, které většinová společnost dodržuje a které jsou podmínkou, jak uvedl žalovaný, klidného a spořádaného soužití lidské společnosti. Z obsahu spisu rozhodně nelze dovodit, že by zajištěním žalobce žalovaný sledoval potrestat jej s cílem působit na něho výchovně. Dle názoru soudu je to ničím nepodložená spekulace žalobce.

12. Soud neshledal žalobu důvodnou, proto ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 09.07.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně